เสาร์
13
เมษายน

น.มาร์ตินที่ 1
พระสันตะปาปา
และมรณสักขี

สดด 33:1-3,
4-5,18-19

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

วันสงกรานต์

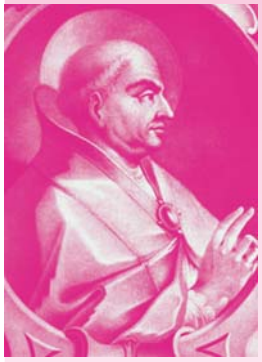

บทอ่านที่ 1 **กจ 6:1-7**

ในเวลานั้น ศิษย์ทวีจำนวนมากขึ้น บรรดาศิษย์ที่พูดภาษากรีกไม่พอใจศิษย์ที่พูดภาษาฮีบรู เพราะในการแจกทานประจำวัน บรรดาแม่หม้ายของตนถูกละเลยมิได้รับแจก

อัครสาวกทั้งสิบสองคนจึงเรียกบรรดาศิษย์มาประชุมกัน กล่าวว่า “ไม่สมควรที่เราจะละทิ้งการประกาศพระวาจาของพระเจ้าเพื่อไปแจกอาหาร พี่น้องทั้งหลาย จงเลือกบุรุษเจ็ดคนจากกลุ่มของท่านทั้งหลาย เป็นคนที่มีชื่อเสียงดีเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้าและปรีชาญาณ แล้วเราจะแต่งตั้งเขาให้ทำหน้าที่นี้ ส่วนเราจะได้อุทิศตนอธิษฐานภาวนาและประกาศพระวาจา

ทุกคนในที่ประชุมต่างเห็นชอบกับข้อเสนอนี้จึงได้เลือกสเทเฟน บุรุษผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อและพระจิตเจ้า, ฟิลิป, โปรโครัส, นิคาโนร์, ทิโมน, ปาร์เมนัส และนิโคลัส ชาวอันทิโอก ผู้กลับใจมานับถือศาสนายิว เขาได้นำคนทั้งเจ็ดมาอยู่ต่อหน้าบรรดาอัครสาวกซึ่งได้อธิษฐานภาวนาและปกมือเหนือพวกเขา

พระวาจาของพระเจ้าแพร่หลายยิ่งขึ้น ศิษย์ทวีจำนวนขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรูซาเล็ม บรรดาสมณะหลายคนยอมรับความเชื่อด้วย

พระวรสาร **ยน 6:16-21**

เมื่อถึงเวลาเย็น บรรดาศิษย์พากันลงไปยังทะเลสาบ และลงเรือข้ามฟากไปทางเมืองคาเปอรนาอุม ขณะนั้นมืดแล้ว พระเยซูเจ้าก็ยังไม่เสด็จมากับเขา ทะเลปั่นป่วนเพราะลมพัดจัด บรรดาศิษย์กรรเชียงเรือไปได้ราวสี่หรือห้ากิโลเมตร เห็นพระเยซูเจ้ากำลังทรงพระดำเนินบนทะเล เข้ามาใกล้เรือ ก็ตกใจกลัว

แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า ‘เราเอง อย่ากลัวเลย’ บรรดาศิษย์ยินดีรับพระองค์ลงเรือ ทันใดนั้นเรือก็ถึงฝั่งที่เขามุ่งจะไป

ข้อคิด

พระเยซูเจ้าทรงดำเนินในทะเลสาบและช่วยสาวก ยอห์นต้องการให้ผู้ที่สงสัยในความเชื่อและไม่วางใจในองค์พระเยซูเจ้า ท่านต้องการชี้ให้เห็นว่าผู้ที่เชื่อในพระองค์ก็จะได้รับชีวิตนิรันดร เหมือนดั่งที่สาวกของพระองค์ได้เปิดใจต้อนรับพระองค์เข้ามาในเรือด้วยความเต็มใจ ที่สุดพวกเขาก็ถึงจุดหมายปลายทางอย่างปลอดภัยโดยมีพระองค์อยู่เคียงข้าง ดังที่พระองค์บอกเราว่าไม่มีผู้ใดไปถึงพระบิดาได้นอกจากผ่านทางเรา เราก็ต้องถามตัวเราว่า ทุกวันนี้เราได้ให้พระองค์เป็นผู้นำทางเราหรือเปล่า